

סיעת

בית

הששימוש

אנשי קילקולס

כדי לעקוף את החוק הפלילי, המטיל איסורים חמורים על מיפגשים עם "סוכני-חוף" אך הקובע כי לא יורשע מי שיש לו סיבה סבירה לפגישה ושלא התכוון לפגוע בביטחון-המדינה. הופעלה הפעם הפקודה הטרורית. זהו חוק שהתקבל בחיפזון ב-1948, כדי לחסל את אירגון לוחמי-חרות-ישראל. אחרי רצח המתווך השוודי, הרון פולקה ברנאדוט.

החוק הוא דראקוני. וקובע כי הממשלה היא שתקבע איזה אירגון הוא "אירגון טרוריסטי". כלומר: קביעה פשוטה של הממשלה הופכת פעולה מסויימת לפשע.

עד כה היה אסור לעזור לאירגון-טרור. להזדהות עימו, וכו'. התיקון החדש, בגירסתו הסופית, אומר שיוטלו שלוש שנות מאסר על אדם אשר:

... הוא אזרח או תושב ישראל המוקיים ביודעין וללא סמכות כדון, מגע בארץ או בחוץ-לארץ עם אדם הממלא תפקיד בהנהלה, במועצה או בגוף אחר כיוצא בזה של אירגון שהממשלה הכריזה עליו כאירגון טרוריסטי או משמש נציג רישמי של אירגון כאמור. כדי לקשט מעט את האופי הברוטאלי של הצעת-החוק, שמטרתה המוצהרת והבלתי-מוסיוות היא למנוע מיפגשים של אנשי-ציבור ממחנה-השלום הישראלי עם שוחרי-שלום מאנשי אש"ף (אחרים הרי לא יסכימו ממילא לפגישה). נוסף התיקון הבא: אולם לא יורשע אדם אם הוכח לבית-הדין המישפט כי קיים את המגע בחוץ-לארץ.

1. משום קירבת-מישפחה בינו ובין מי שאיתו קיים את המגע;
 2. בעניין מתן סיוע לקרובי-מישפחה הנמצא במצוקה;
 3. כנציג של אמצעי-התיקשורת המשתתף במסיבת-עיתונאים ובלבד שהשתתפו בה נציגים של אמצעי-תיקשורת בינלאומיים;
 4. כמשתתף ברביעייה בינלאומי בנושא אקדמי-מדעי שאורגן בידי מוסד אקדמי ובלבד שלא קיים עימו מגע אישי בעניין מדיני.
- המילה האחרונה היא הנותנת. אלי קולס וחבריו בוועדה לא שמו לב למעשיהם. כי במילה אחת זו גילו את טיב המזימה: לא עניין של טרור, לא עניין ביטחוני אלא בפירוש: עניין מדיני.

על פי התיקון היו מהווים המיפגשים הבאים עבירות פליליות: ● פגישותיו של אורי אבנרי עם סעיד חמאמי, ראש משרד אש"ף בלונדון. מסוף 1974 והלאה, שהיו הפגישות הראשונות בין איש-אש"ף בכיר וישראלי המגדיר עצמו כציוני. בגלל פגישות אלה נרצח חמאמי ביד אבו-נידאל, קרוב-מישפחתו.

● כל מיפגשי המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסט' טיני עם עיצאם אל-סרסאוי ואחרים, החל בסתיו 1976. פגישות אלה נדונו בכנסת, ושר-המישפטים דאז, חיים צדוק, קבע בצורה נחרצת שהן חוקיות. הכנסת אישרה קביעה זו בהצבעה. סרטאוי נרצח על-ידי אבו-נידאל בשל פגישות אלה.

● פגישותיו של אריה (לובה) אליאב עם סרטאוי ואחרים, במיסגרת תפקידו כחבר המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסט'יני. לולא כן לא היה יכול למעול לאחר מכן בעניין השבויים.

● פגישתם של חנה זמר, עורכת דבר, ח"כ (כיום) מרדכי בר-און ואחרים עם צלאח ח'לף (אבו-איאד) ראש השרותים החשאיים של פת"ח, בבודפשט. שני הצדדים הגדירו פגישה זו כמועילה.

● פגישתם של ח"כ אורה נמיר ואחרים עם עימאד שקור, עוזרו של ערפאת לעניינים ישראלים, בוגר האוניברסיטה העברית.

● כל הראיונות שערך העיתונאי אמנון קפליוק למען ידיעות אחרונות עם ראשי אש"ף במקומות שונים בעולם.

● הראיון מערכת העולם הזה, אורי אבנרי, ענת סרגוסטי ושרית ישי, עם יאסר ערפאת בבירות, שצוטט בהרחבה בכל רחבי העולם ותואר על-ידי טיימס של לונדון כפגישה היסטורית, וכן ראיונותיו של אבנרי עם ח'אלד אל-חסן ואחרים.

● הפגישות של יאסר ערפאת וצמרת אש"ף עם ראשי הרשימה המתקדמת לשלום, שנערכו בתוניסיה בראשית שנה זו.

● פגישת פרקליט ישראל עם נאשם מאנשי אש"ף.

אלה הן רק הדוגמות הבולטות ביותר. נערכו מאות פגישות בדרכים נמוכים יותר במקומות שונים בעולם.

מכיוון שקשירת-קשר ביצוע עבירה מהווה גם היא עבירה, יתכן שעל פי חוק זה היתה נחשבת כעבירה בקשתו של אריאל שרון מאורי אבנרי, ב-1976, לארגן לו פגישה עם יאסר ערפאת. שבה עמד להציע למנהיג אש"ף את הפלת המישטר ההאשמי והפיכת ירדן למדינה פלסט'ינית.

ב אופן רישמי קוראים לה "סיעת המערך". מבקריה משמאל קוראים לה "ליכוד ב". לאחרונה נוספה לכך הגדרה חדשה: "סיעת השרותים" או בלשון פחות ערינה, "סיעת בית הטימוש".

הכוננה היא לסיעה המונה 40 ח"כים — בדיוק שליש הכנסת — ובה שלושה ח"כים שנבחרו בשם "יחד". פליט אחד של הליברליס-העצמאיים, והשאר אנשי מפלגת-העבודה.

הכינוי החדש בא לה בשל תופעה שהפכה תופעת-קבע: כאשר אין הסיעה רוצה להצביע בעד הצעה לאומנית, גוזענית או דתנית, אך רוצה שזו תעבור — נעלמים חבריה מזירת-ההצבעה. בלשון הכני סת: "הם הולכים לשרותים".

קנוניה בסתר

ה תקדים הראשון, שהיווה את לבאות, לא היה כמליאת הכנסת או באחת מוועדותיה, אלא בוועדת הבחירות המרכזית, ועדה זו מורכבת כולה מעסקני-מפלגות, מלבד היו"ר, שהוא שופט.

בוועדת-הבחירות נרקמה מאחורי הקלעים מזימה משותפת של הליכוד והמערך. הליכוד והתחיה היו מעוניינים להיפטר מרשימת-כך של מאיר כהנא, המתחרה בהם קשות, אך הם לא יכלו להצביע נגדה בגלוי, ואילו המערך רצה להיפטר מן הרשימה המתקדמת לשלום, שאיימה לקחת את קולותיו ברחוב העיר. אבל לא היה כדאי למערך להצביע נגדה, כי הדבר היה מחריד את הרחוב הערבי.

הפיתרון שנמצא: רשימת כך נפסלה בקולות המערך, כאשר כמה מאנשי הליכוד נמנעים מהצבעה, הרשימה המתקדמת נפסלה בקולות הימין, כאשר כמה מאנשי-המערך, הלבו לבית השימוש, הם נעלמו ברגע המכריע. כך נוצר פעמיים הי רוב הדרוש.

לאחר מכן פסל בית-הדין שפט העליון את שתי הפסלות, גם בשל

בטיפול בחקיקת "החוק נגד השלום" הפעיל המערך את שיטת בית-הכסא

ריחה-קנוניה שנדף מהן. אך התקדים נוצר.

הדוגמה הבולטת ביותר להפעלתו עד כה היתה ההצבעה על הגבלת חסינותו של ח"כ מוחמד מיעארי. לא מובן שכל הימין הליכודי לא אולם אחרי הגבלת חסינותו של מאיר כהנא, שהיו לה סיבות טובות ומעשיות, היה צורך ליצור "איזון".

מובן שכל הימין הצביע בעד ההצעה. אילו הצביע הי מערך נגדה, היא לא היתה מתקבלת. אך המערך, הלך לבית השימוש: רק 13 מאנשיו נכחו בעת ההצבעה הסודית. 27 נעלמו. רק שלושה-ארבעה מהם שהו בחו"ל.

דבר דומה קרא לח"כ יוסי שריר, איש ר"ץ, כאשר הגיש הצעה לסדר היום נגד אריאל שרון. המערך, הלך לבית השימוש, ההצעה הוסרה מסדר היום בקולות הימין.

הדבר אינו נובע מחוסר-מישמת בסיעה, חלילה. זה הוכח כאשר רצה המערך לגייס באמת את קולותיו. כאשר עמדה על סדר-היום בחירת יושב-ראש הכנסת, התגייסה הסיעה עד האיש האחרון, ונהל גם משאומתן לרכישת קולות הרשימה המתקדמת ותמורת הענקת מעמד של עיר לכפר אוס-אליפחה. הבטחה שקיימה לפני (המשך בעמוד 10)

"פושעים" אליאב ונמיר, עזרה לשבויי צה"ל

מחוקק קולס, קול אדוניו

"פושעת" זמר, פגישה בבודפשט

"פושע" קפליוק, מידע לציבור